

Cișmeaua

Cârdei V. Mariana

Dintr-un deal semeț de-argilă
vine apă de izvor
și se scurge printr-o curnă,
în uluce – susurând ușor.

Apa limpede și rece,
parcă-i gheață-n miez de vară,
se prelinge ca un șarpe,
în dereaua seculară.

Satu-ntreg alimentează,
tot ce-i viu e adăpat
și plimbă găște și rațe
- un canal adevărat.

Ale satului fântâni,
cu ciuturile înverzite,
stau în cumpănă așteptând
să fie golite.

Apa lor este sălcie
și pe nimeni nu îmbie;
doar pe seară gospodina
își udă cu ea grădina.

Iarna își cerne zăpada,
peste satul liniștit,
împodobind și cișmeaua
cu cristale de argint.

Mai sunt câteva cișmele,
dar ceva mai mititele...